

for den danske Regjering, at det har vilst sig, at Foranstaltningen interesserer Slesvig idetmindste ligesaa meget som Danmark; thi det kan ikke noksom fremhæves, at den danske Regjeringskommisfær i det Mellemrum, da det endnu ikke var afgjort, at Sagens Ordning ogsaa skulde udstrækkes til Brændeviinsproductionen, paa det Kraftigste androg paa, at den danske Regjering dog vilde for Danmarks Bedkommende komme ham imøde i Henseende til hvad han foretog for Slesvig (Hør!); han fremhævede, at nu eller aldrig var Tiden kommen til at sætte det igjennem (Hør!) — Det er nu fæstet. Man vil maaffee ved at tage Sagen under Overveielse finde, at den danske Regjering har havt tilstrækkelig Grund til at udjævne Toldforskjellen, og ligeledes tilstrækkelig Grund til at ordne det Fornødne med Brændeviinsproductionens afgiften, saaledes at den kunde svare til hvad der var paabuden af Regjeringskommisfæren for Slesvigs Bedkommende, men ikke destomindre kan der vistnok ved første Betragtning idetmindste reises Tvivl, om det ogsaa var nødvendigt, at den danske Regjering udstrakte sine provisoriske Foranstaltninger til Portconsumtionen, som er ophævet i Nat Kloften tolv; men ogsaa i den Henseende troer jeg, at Regjeringen kan retfærdiggjøre sig tilstrækkeligt. Jeg skal ikke henvise til Usikkerheden af at see Portconsumtionen ophævet, hvilket idetmindste for Provindsstædernes Bedkommende kan have sin store Betydning; jeg skal heller ikke henvise til, hvad der idetmindste for dem, der kende Forholdene nærmere, er aldeles klart, at der nemlig ikke kan tænkes nogen virkelig Lighed i Brændeviinsafgiften, saalænge ikke den Maade, hvorpaa den erlægges, tillige er den samme overalt, og at derfor de danske Kjøbstads Brænderier vilde være meget ulige stillede, naar de skulde vedblive at erlægge Formalingssafgift, til samme Tid som de slesvigiske Brænderier og Landbrænderierne kun erlagde Afgift af Mæskeskarrummet. Heller ikke skal jeg paaheraabe mig den Prægravation, som det, reent ud sagt, vilde være for de danske Provinds-Kjøbstæder, navnlig de i Sylland Grændsen nærmest liggende, naar den jydsk Toldgrændse ophæves, og altsaa et fuldkomment frit Samkvem, ogsaa i Henseende til Brændeviin, var bleven aabnet

mellem Kongeriget og Slesvig, og desuagtet de danske Kjøbstæder endnu havde Portconsumtionen, og altsaa ogsaa det Tryk, der følger med den. Alle disse Omstændigheder vare meget væsentlige, men det er dog ikke sagt, at disse Omstændigheder alene vilde have bevæget Regjeringen til at paatage sig det Ansvar, foreløbigt at hæve Consumtionen. Jeg kan ogsaa sige, at der ved Siden af det Lovudkast, som blev til foreløbig Lov under 15. September, har været udarbejdet og forelagt Statsraadet et andet og kortere Lovudkast, der gik ud paa en anden Ordning af Forholdet, hvorved man til Nødtorft omdannede Brændeviinsafgiften i Danmark, saa at den nogenlunde kunde ligne den i Slesvig, og saa forøvrigt bibeholdt Portconsumtionen, indtil Rigsdagen kunde have fattet Beslutning i denne Henseende. Jeg skal ikke indvende mod dette Lovudkast, hvad der maaffee ogsaa kunde synes at være mindre vigtigt og at foretrække for at udgive en foreløbig Lov, at det vilde have faaet en heel underlig Form. Det vilde nemlig have været nødvendigt, enten at Hans Majestæt havde for Ribe og de blandede Districter syv for Kongeaen maattet give en Brændeviinsbesatnings- Anordning, svarende til den for Slesvig, eller ogsaa, hvad Regjeringen da vilde have foretrukket, bemyndiget Finanzministeren til at sætte den af Regjeringskommisfæren for Slesvig givne Anordning i Kraft ogsaa for bemeldte Districters Bedkommende, og den deraf flydende Ulempe vilde, naar det først var kommet dertil, have afgivet yderligere Bevæls for Usikkerheden af, at Regjeringen greb til med eet Slag tillige at hæve Consumtionen. Men hvad der har været det Afgjørende for Regjeringen, og hvorfor Regjeringen, saavidt den formaaer at bedømme Forholdene, aldrig vilde kunne forsvare, ikke at have paataget sig Ansvar for at hæve Portconsumtionen ved en foreløbig Lov, — det er, at det med Hensyn til Slesvig maatte anses i højeste Grad betænkeligt, at lade Portconsumtionen vedblive, og Hans Majestæt Kongens Regjeringskommisfær, hvem Statsraadet forelagde dette Spørgsmaal, fordi man mistede hans usforbeholdne Udtalelse herom, erklærede sig ogsaa paa det Bestemteste for, at Statsraadet, naar